

1

De “Jezus alleen” cult

ness. Talrijke Bijbelverzen leren dit. Bijvoorbeeld, in Jesaja 43:10 verklaart God: "vóór mij is er geen God geformeerd, en na mij zal er geen zijn." maar alleen geloven in slechts één God garandeert niet dat iemand een echte christen is. (zelfs de demonen geloven dat er maar één God is, en zij huiveren! - Jakobus 2:19)

Eeuwenlang is de Bijbelse leer van de drie-eenheid terecht beschouwd als een centrale en essentiële leer van het historische christelijke geloof, bevestigd door alle ware christenen overal. Hier is een eenvoudige samenvatting van wat de schrift leert over deze belangrijke leer:

God bestaat eeuwig als drie afzonderlijke, gelijkwaardige en eeuwige personen: de Vader, de Zoon en de Heilige Geest.

Maar vandaag de dag is er een groep kerken die de bijbel over de "eenheid" van God verdraait en verandert. Hoewel ze zichzelf Pinkstermensen noemen, zijn "Oneness Pinkstermensen" gevaarlijk anders in wat ze onderwijzen. Hun belangrijkste geloof - een zeer oude ketterij genaamd "Modalisme" - zegt dat de Bijbelse leer van de drie-eenheid vals is. In plaats daarvan lezen ze de bijbel verkeerd door te beweren dat de Vader, de Zoon en de Heilige Geest allemaal maar één persoon zijn: Jezus. "Oneness/Jesus-only"-kerken leiden dit geloof terug tot een derde-eeuwse ketter genaamd Sabellius, en sommige van hun volgelingen beweren dat de leer werd "herontdekt" door openbaring op een Pinksterkampbijeenkomst nabij Los Angeles in 1913.

"Oneness"-kerken gebruiken veel verschillende namen over de hele wereld. Ze omvatten de united Pentecostal church international (upci); world christian ministries association; en united apostolic church of uganda (uacu). Velen kennen ze eenvoudigweg als "jesus only" of "apostolic"-kerken. Sommige “Oneness” predikers – zoals zangers Phillips, Craig en Dean – zijn beroemdheden onder nietsvermoedende christenen.

“Oneness” groepen werken agressief om christenen die geloven in de Bijbelse leer van de drie-eenheid te misleiden en te bekeren. Hun missionarissen pochen over het herdopen van trinitarische predikanten en hun gemeenten! Christenen moeten dus gewaarschuwd worden voor twee belangrijke leringen die “Oneness/Jesus-only” missionarissen gebruiken om evangelische gelovigen in valse aanbidding te lokken: Modalisme en het vereisen van de doop in Jezus’ naam.

Modalisme

Modalisme beweert ten onrechte dat de Vader, de Zoon en de Heilige Geest allemaal maar één persoon zijn. Elk van hen is gewoon een "modus" waarin God opereert. Modalisten zeggen dat dit is als een man die verschillende rollen in het leven speelt als

Vader, echtgenoot en leraar. Dit betekent niet dat de Vader, echtgenoot en leraar drie verschillende personen zijn - het zijn verschillende "modi" (of titels) die door dezelfde man worden gebruikt. Op dezelfde manier zegt Modalisme dat God maar één persoon is, maar opereert in drie modi: de Vader in de schepping, de Zoon in de verlossing en de geest in de wedergeboorte. Volgens hen is "Jezus" de naam van alle drie personen! We noemen Jezus alleen "de Zoon" om naar hem te verwijzen nadat hij hier op aarde werd geboren.

Maar dit is niet wat de bijbel leert. Hoewel we het niet volledig kunnen begrijpen, onthult de schrift dat er binnen de aard van de ene ware God drie verschillende personen zijn: de Vader, de Zoon en de Heilige Geest. Toch is de Vader niet de Zoon, de Zoon is niet de Heilige Geest en de Heilige Geest is niet de Vader. Galaten 4:4 en Johannes 3:16 beschrijven bijvoorbeeld God de Zoon (Jezus) als iemand die naast God de Vader leefde voordat hij op aarde werd geboren. In Johannes 8:17-18 beroept Jezus zich op de wet van het oude testament en stelt dat "het getuigenis van twee getuigen waar is." vervolgens legt Hij uit dat "Ik ben iemand die voor mijzelf getuig; mijn andere getuige is de Vader, die mij gezonden heeft." als Jezus zowel de Vader als de Zoon is, dan zou er maar één getuige zijn en zou Jezus' getuigenis ongeldig zijn (zie ook Johannes 5:31-32).

In Johannes 14:16-17 vertelt Jezus de discipelen dat hij de Vader zal vragen om hen een andere helper (of trooster) te geven: de Heilige Geest. Vraagt Jezus zichzelf af? Stuurt de Vader zichzelf? Dit is inderdaad totaal anders dan iemand die tegelijkertijd Vader, echtgenoot en leraar is. Het zou geen zin hebben als de echtgenoot zou zeggen: "ik zal de Vader [dat ben ik] vragen, en hij zal de leraar [dat ben ik ook] sturen." hoewel de relatie tussen de personen van de drie-eenheid voor ons moeilijk te begrijpen is, kunnen passages als Johannes 14:16-17 alleen zinvol zijn als de Vader, Jezus en de Heilige Geest afzonderlijke personen zijn binnen het ene wezen van God. (beschouw ook Matteüs 3:16-17, waarin Jezus wordt gedoopt, de Vader vanuit de hemel spreekt en de geest neerdaalt. Alle drie zijn ze er tegelijkertijd, maar toch is elk van hen duidelijk onderscheiden van de anderen.)

Aanhangers van "Oneness" citeren vaak Kolossenzen 2:9, waarin staat dat "in Christus de volheid van de Godheid lichamelijk leeft." dit vers vertelt ons dat Jezus volledig God is. Maar aanhangers van "Oneness" passen de passage verkeerd toe om te beweren dat er geen andere Goddelijke persoon kan zijn dan Jezus. Waarom is deze logica onjuist? Bijvoorbeeld: alleen omdat u (de lezer) volledig mens bent, betekent dit niet dat niemand anders mens is! U kunt volledig "menselijk" zijn in uw aard, terwijl anderen evenzeer mens zijn. Op precies dezelfde manier is Jezus volledig God, terwijl de Vader en de Geest ook volledig God zijn.

Vereisten van de doop in de naam van Jezus

Aanhangers van de "Oneness"-cultus dopen niet "in de naam van de Vader, de Zoon en de Heilige Geest" (Mattheüs 28:19). Ze beweren dat de woorden "Vader, Zoon en Heilige Geest" geen namen zijn, maar titels. Ze redeneren dat we, om Mattheüs 28:19 te gehoorzamen, moeten uitvinden wat de naam (enkelvoud) van de Vader, de Zoon en de Heilige Geest is. Zoals we hierboven uitleggen, leren "Oneness/Jesus-only"-aanhangers ten onrechte dat "Jezus" de naam is van alle drie de titels. Ze beweren dat dit de reden is waarom Petrus predikte: "bekeert u en laat u dopen, ieder van u, in de naam van Jezus Christus, tot vergeving van uw zonden" (handelingen 2:38). Ze zullen je ook vertellen dat Jezus' woorden in Mattheüs 28:19 nooit door iemand in het boek handelingen zijn gebruikt, en dat de discipelen in plaats daarvan altijd "in de naam van Jezus" doopten (zie handelingen 2:38, 8:16, 10:48, 19:5). Ze staan erop dat ware en correcte doop altijd moet worden gedaan door de woorden "in de naam van Jezus" uit te spreken.

Er zijn grote problemen met deze "eenheid"-vereiste. Ten eerste is "Jezus" niet de naam van God de Vader. Jezus zelf gebruikte soms het woord "wij" als hij het over zijn Vader had (zie Johannes 14:23), dus "Jezus" kan niet de persoonlijke naam van de Vader zijn.

Maar is het uitspreken van de exacte woorden "in Jezus' naam" vereist voor de doop? Nee - en dit is waarom: het "eenheid"-argument lijkt alleen zinvol in engelse vertalingen van de bijbel, omdat in de vier afzonderlijke verslagen van de doop "in Jezus' naam" de oorspronkelijke griekse taal verschillende woorden gebruikt. Aanhangers van "Oneness" zeggen misschien dat deze verschillen er niet toe doen, maar dat doen ze wel. Vraag jezelf af: als God een exacte formule zou eisen, waarom heeft hij ons er dan geen gegeven? De formule zou in elk verslag exact hetzelfde moeten zijn, maar dat is niet zo. Alleen handelingen 8:16 en 19:5 zijn identiek. Maar in plaats van te zeggen "in de naam van Jezus Christus" - zoals in de preek van Petrus - zeggen ze "in de naam van de heer Jezus." handelingen 2:38 en 10:48 zijn bijna identiek in het grieks, maar ze gebruiken verschillende voorzetsels. Daarom hebben de bewoordingen in de vier verslagen drie verschillende formules. God eist niet dat christenen altijd en overal dezelfde formule gebruiken.

Dus waarom vinden we een verschil tussen de verslagen in handelingen en die in Mattheüs 28:19? De sleutel is om de betekenis van de zin "in de naam van Jezus" correct te begrijpen. Deze zin betekent niet dat er iets magisch is aan Jezus' naam dat de doop geldig maakt. In plaats daarvan is "in naam van" een veelgebruikte uitdrukking die betekent "door de autoriteit van..." u hebt bijvoorbeeld wel eens iemand horen zeggen: "halt in the name of the law!" dit betekent niet dat de wet een echte naam heeft. In plaats daarvan wordt hiermee een beroep gedaan op de autoriteit van de wet om iemand te bevelen te stoppen. Op dezelfde manier, toen Petrus zei "in de naam van Jezus Christus van nazareth, wandel!" (handelingen 3:6), gebruikte hij geen verplichte formule om kreupelen te genezen; Petrus genas de man door Jezus' gezag

(zie ook 1 Samuel 17:45).

Dus wanneer u de verzen in handelingen leest over "doop in Jezus' naam", let dan op: geen van hen citeert iemand die daadwerkelijk de zin "in de naam van Jezus!" hardop uitspreekt wanneer ze dopen. In plaats daarvan vertellen al deze verslagen ons alleen dat mensen werden gedoopt in de naam van - dat wil zeggen, door het gezag van - Jezus. Er worden geen speciale woorden gesproken. En wat belangrijk is, Mattheüs 28:19 geeft ons ook geen formule. In plaats daarvan beveelt het ons om te dopen door het gezag van de Vader, de Zoon en de Heilige Geest. Door de eeuwen heen hebben christenen Mattheüs 28 gebruikt bij het dopen, niet omdat die woorden vereist zijn, maar omdat ze de autoriteit eren waarmee ze bevolen zijn te dopen. Kortom, het is niet verkeerd om te dopen met de woorden "in de naam van Jezus", maar het is verkeerd om anderen uit te sluiten van de zaligheid door te zeggen dat dit de enige ware en juiste manier is om te dopen.

Wat moeten we doen?

Ten eerste mogen we niet misleid worden tot valse aanbidding. De bijbel gebiedt gelovigen om "de heer te aanbidden in de pracht van zijn heiligheid" (psalm 29:2). Gods oproep tot aanbidding is geen last, maar zou een genot moeten zijn voor christenen! Als we de wonderen van Gods natuur, de rijkdom van zijn majesteit en de diepte van zijn liefde beschouwen, zou onze reactie aanbidding moeten zijn. Maar hoe moeten we God aanbidden? Jezus legt uit dat "wie hem aanbidden, moeten aanbidden in geest en waarheid" (Johannes 4:24) – d.w.z. Volgens hoe hij zichzelf openbaart in de schrift. De God die gepredikt wordt door "Oneness" Pinkstergelovigen is niet de ware God van de bijbel, dus moeten we die verwerpen. Hoe tragisch voor een christen om misleid te worden door deze sekte, een vijand van Christus en zijn volk te worden en de rest van zijn of haar leven te verspillen aan het aanbidden van een valse God!

Ten tweede, erken dat "Oneness" Pinksterzendelingen het lichaam van Christus verdelen. Ze komen naar christenen toe als de "wolven in schaapskleden" waar Jezus ons voor waarschuwde (Mattheüs 7:15). Ze verwarren christenen over God om hen in hun sekte te leiden, en ze pochen over het herdoopten van trinitarische predikanten en hele gemeenten – alsof ze trofeeën zijn.

Welke houding moeten we als christenen hebben als we zulke "Oneness/Jesus-only"-volgelingen ontmoeten? De bijbel vertelt ons dat we klaar moeten staan om een antwoord voor hen te hebben, en dat we dat "met zachtmoedigheid en respect" moeten aanbieden (1 Petrus 3:15). We moeten ook "niet twistziek zijn, maar vriendelijk zijn voor allen, bekwaam om te onderwijzen, geduldig wanneer ons onrecht wordt aangedaan, met zachtmoedigheid degenen die zich verzetten, terechtwijzen, of God hun misschien bekering schenkt die leidt tot kennis van de waarheid, en zij tot bezinning mogen komen en ontkomen aan de strik van de duivel, die door hem gevangen is gehouden om zijn wil te doen" (2 Timotheüs 2:24–26). Moge God uw geduld en gebeden gebruiken om anderen te helpen zich te bevrijden van deze misleiding!

2

Onlangs werd een bekende pastor, televisieprediker en bestsellerauteur gevraagd naar zijn overtuigingen over God. Hij antwoordde bedeesd dat hij geloofde in één God die zichzelf op drie manieren manifesteert: de Vader, de Zoon en de Heilige Geest. Hij zei dat God de Vader de ene ware God van het oude testament was. Hij werd een mens als de Zoon, Jezus Christus. Toen Jezus ten hemel voer, stuurde hij de Heilige Geest om de kerk kracht te geven. Hij verklaarde duidelijk dat hij in slechts één God gelooft – niet in drie.

Nu zouden de meeste christenen zijn verklaring lezen en aannemen dat hij gelooft in de traditionele christelijke leer van de eeuwige heilige drie-eenheid – één God in drie personen. Maar dat was niet wat hij zei. Hij zei dat hij gelooft in één God die zichzelf op verschillende momenten op verschillende manieren manifesteert: eerst als Vader, ten tweede als Zoon; en ten derde als Heilige Geest. Dit is eigenlijk een voorbeeld van een oude ketterij die bekend staat als Modalisme (ook wel sabellianisme genoemd). Het zei dat er maar één God is die op verschillende momenten in verschillende bestaansvormen verschijnt. Het is de officiële leer van God van verschillende groepen kerken die gewoonlijk de Oneness Pentecostals worden genoemd. Ze zijn ook bekend onder andere namen, zoals de “Jesus only”-kerken, “apostolic Pentecostals,” the “Oneness movement” en de “Jesus name” movement. Dit zijn wat ik “de verborgen cultus van Oneness Pentecostalism” noem.

Geschiedenis van de Oneness movement

De moderne Pinksterbeweging wordt over het algemeen beschouwd als begonnen in 1901 in een kapelgebedsbijeenkomst in topeka, kansas, geleid door charles parham, een docent aan het bethel bible college. Een paar jaar later, in 1906, barstte de Pinksterervaring van "spreken in tongen" los tijdens een opwekking in een afro-amerikaanse baptistenkerk aan de azuza street in los angeles, californië. Na deze beginjaren verspreidden Pinksterpredikers en kerken zich snel en smolten samen in verschillende denominaties en facties.

In 1913 begon een populaire leraar, Re Mc Alister uit Toronto, Ontario, te onderwijzen dat de drie-eenheidstheorie onwaar was en dat de doop alleen correct in Jezus' naam gedaan moest worden – niet in de traditionele Trinitarische formule. Andere predikanten, zoals Frank J. Ewart en John G. Scheppe, sloten zich aan bij Mc Alister in zijn niet-Trinitarische perspectief.

In 1916 werden de "eenheids"-opvattingen uiteengezet door enkele predikanten in de Assemblies of God (AOG), een toen nieuwe Pinksterdenominatie. Deze werden dat jaar krachtig verworpen door de raad van de denominatie, en de AOG nam, tot zijn eer, een sterk Trinitarisch standpunt in, in hun geloofsbelijdenis. Niettemin vormden meer dan 160 Oneness/Jesus-only-predikanten die uit de AOG werden gezet, snel hun eigen allianties om hun ketterse doctrines te promoten.

Uiteindelijk ontstonden er een aantal eenheidssekten, waarvan de meeste overwegend Afro-Amerikaans waren. De grootste eenheidsbewegingen van vandaag zijn de United Pentecostal Church International (UPCI) en de Pentecostal Assemblies of the World (PAW). De UPCI werd in 1945 opgericht met de fusie van twee overwegend blanke groepen die eerder in de eeuw waren begonnen. De PAW werd in 1918 opgericht, maar splitste zich in 1924 op basis van ras. Tegenwoordig is het overwegend Afro-Amerikaans en heeft het hoofdkantoor in Indianapolis, Indiana.

Evangelische christenen beschouwen de bijbel als het geïnspireerde, onfeilbare en onfeilbare Woord van God (zie 2 tim. 3:16-17; 2 pet. 1:20-21). Het is de uiteindelijke autoriteit voor de christen in alle zaken van geloof en leer. Geen enkele vertaling of menselijke interpretatie kan als onfeilbaar worden beschouwd. Alle moderne geschriften of "openbaringen" moeten worden geanalyseerd in het licht van gezonde principes van Bijbelse interpretatie.

Er is maar één God

Eenheids-Pinkstermensen verklaren dat de Godheid uit slechts één persoon bestaat en ontkennen de traditionele leer van de drie-eenheid. Ze beweren dat de enige echte "persoon" in de Godheid Jezus is. Daarom worden ze vaak de "jesus only"-beweging genoemd. Ze beweren dat God in twee vormen bestaat, als de Vader in de hemel en als Jezus de Zoon op aarde. Niettemin zijn ze dezelfde persoon, niet twee afzonderlijke personen. De Heilige Geest wordt helemaal niet als een persoon beschouwd, slechts als een manifestatie van Jezus' kracht of een synoniem voor hem. Er worden verschillende verzen aangehaald om deze visie te staven, zoals kolossenzen 2:9 (hsv): "want in hem (Jezus) woont al de volheid van de Godheid lichamelijk." eenheids-theologen zouden beweren dat als de Vader en de Zoon gescheiden waren, de Godheid niet volledig in Christus kon wonen. Zij kijken ook naar Mattheüs 28:19 om hun visie te bevestigen dat Jezus zijn discipelen gebod om te dopen in de 'naam' (enkelvoud) van de Vader, de Zoon en de Heilige Geest.

Er wordt gezegd dat Jezus twee naturen had: menselijk en Goddelijk. Dus toen hij stierf, stierf alleen zijn menselijke natuur. Ook toen Jezus bad, was het zijn menselijke natuur die bad tot zijn Goddelijke natuur – niet tot een aparte Vader in de hemel. Zoals gezegd, is de Oneness Pentecostal-visie op God vergelijkbaar met de oude ketterij van het Modalisme. Modalisme is het geloof dat één God in de tijd bestond in drie verschillende manieren van zijn: eerst als de Vader in de hemel; ten tweede, lichamelijk als de Zoon op aarde; en ten slotte als de Heilige Geest.

De bijbel leert inderdaad het bestaan van slechts één God (Deut. 6:4). Niettemin beweert het historische christendom dat de leer van de drie-eenheid (of drie-eenheid van God) in de schrift wordt onderwezen. De bijbel leert dat de ene God eeuwig bestaat in drie afzonderlijke en onderscheiden personen van de Vader, de Zoon en de Heilige Geest.

Kolossenzen 2:9 leert niet dat de totaliteit van de Godheid in het lichaam van Jezus was, maar eerder dat Jezus de totaliteit van de Goddelijke natuur belichaamde en God

volledig in hem wordt geopenbaard. Als de Vader en de Zoon dezelfde persoon zijn, dan hebben de Oneness-leraren een moeilijke taak om uit te leggen hoe de Vader en de Zoon elkaar kunnen liefhebben (zie mat. 3:17; 17:5; joh. 3:35; 5:20; 2 pet. 1:17), met elkaar kunnen praten (zie joh. 11:41-42; 12:28; 17:1-26) en elkaar kunnen kennen (zie mat. 11:27; luk. 10:22; joh. 7:29).

Mattheüs 28:19 weerspiegelt duidelijk het Trinitarische concept dat de "naam" (autoriteit en kenmerken) van de ene God is opgenomen in de drie personen van de Godheid: Vader, Zoon en Heilige Geest (zie 1 kor. 8:6; 12:4-6; 2 kor. 1:21-22; 13:14; 1 pet. 1:2). (zie de volgende verzen die de persoonlijkheid en Goddelijkheid van de Heilige Geest bevestigen: luk. 12:12; joh. 15:26; hand. 5:3-10; 13:2-4; 1 kor. 12:11; ef. 4:30; hebr. 3:7.)

Verlossing

De Oneness/Jesus-only Pinksterbewegingen leren over het algemeen dat om verlossing te ontvangen en te behouden, een persoon zich aan vier essentiële vereisten moet houden.

1. Een persoon moet alleen in Jezus geloven. Oneness-leraren zouden het erover eens zijn dat verlossing vereist dat iemand zijn volledige geloof stelt in de Jezus van Oneness-doctrine. Dat wil zeggen, de Jezus die de totaliteit van de Godheid is, die stierf aan het kruis om verzoening te doen voor de zonde, en die weer opstond uit de dood.
2. Een persoon moet berouw tonen en gedoopt worden door onderdompeling in de "naam van Jezus." handelingen 2:38 wordt gebruikt als bewijs dat de vroege kerk alleen doopte in de naam van Jezus. Zij beweren dat de doop in de trinitarische formule ongeldig is omdat het geloof in drie Goden impliceert. Zij beweren dat Mattheüs 28:19 niet moet worden opgevat als een bevel om in die formule te dopen.
3. Een persoon moet in tongen spreken. Zoals de meeste traditionele Pinkstermensen en charismatici, leren Oneness Pinkstermensen dat spreken in tongen een gave is die vandaag de dag moet worden uitgeoefend. In tegenstelling tot de meeste traditionalisten, beweren de Oneness/Jesus-only-bewegingen echter dat spreken in tongen niet alleen een post-bekering indicator is van de vervulling of doop van de Heilige Geest, maar een essentieel ingrediënt in de verlossingservaring zelf. Met andere woorden, als iemand nog nooit in tongen heeft gesproken, is hij of zij niet gered!
4. Een persoon moet zich houden aan strikte en legalistische normen van heiligheid. De meeste Oneness-Pinkstergelovigen leren dat zodra verlossing in eerste instantie is verkregen door de voorgaande ingrediënten, deze moet worden onderhouden door dagelijkse naleving van legalistische codes van persoonlijk gedrag. Alcohol en tabak zijn verboden. Vrouwen mogen hun haar

niet knippen, korte jurken of broeken dragen, make-up gebruiken of sieraden dragen. Van mannen wordt verwacht dat ze zich conservatief kleden (witte shirts en donkere broeken), gladgeschoren zijn en korte kapsels hebben. Overtredingen van deze codes kunnen resulteren in verlies van verlossing en uitsluiting van de kerkgemeenschap.

Evangelische christenen beweren dat verlossing “uit genade door geloof” in Jezus Christus alleen is (zie Rom. 4:4-5; Ef. 2:8-9; Titus 3:5). De doop is niet essentieel voor iemands ontvangst van verlossing. Het is een symbool van iemands identificatie met het leven, de dood en de opstanding van Jezus Christus. Handelingen 2:38 moet worden gelezen in de context en in het licht van Jezus’ duidelijke bevel in Mattheüs 28:19.

Het spreken in tongen (glossolalie) wordt, net als alle andere geestelijke gaven, op soevereine wijze door de Heilige Geest uitgedeeld aan hen die Hij wil, voor de toerusting en opbouw van het hele lichaam van Christus (zie 1 kor. 12-14). Er is geen aanwijzing dat dit, of enige andere geestelijke gave, vereist is om Gods gave van verlossing door genade te ontvangen of om vervuld te worden met zijn Heilige Geest (zie ef. 5:18).

De nadruk die Oneness-bewegingen leggen op persoonlijke heiligheid en gezonde levensstijlen is prijzenswaardig. Niettemin leiden de vereisten voor uiterlijke naleving van een strikte morele code om de verlossing te behouden onvermijdelijk tot legalisme en een gebrek aan zekerheid van het eeuwige leven.

Geen enkele hoeveelheid goede werken, moreel leven of kerklidmaatschap garandeert redding. Redding is volledig gebaseerd op genade door geloof in Christus. Goede werken en heilig leven zijn de natuurlijke reacties van reeds ontvangen redding – niet de oorzaak ervan (zie efeziërs 2:10). Redding is eeuwig verzekerd voor hen die Christus hebben aanvaard als persoonlijke heer en redder (zie Johannes 1:12; 5:24; 1 Johannes 5:13).

Conclusies

Het is verontrustend om te weten dat een beroemde en invloedrijke Amerikaanse pastor zijn doctrinaire fouten zo gemakkelijk heeft verhuld, zelfs tot het punt dat hij werd uitgenodigd om te spreken op Christelijke Conferenties en in Evangelische kerken. De waarheid is dat Oneness/Jesus-only Pinkstergelovigen een anti-Trinitarische visie op God hebben, een on-Bijbelse leer over Jezus Christus en on-Bijbelse vereisten voor verlossing (spreken in tongen, waterdoop in "Jezus' naam" en een legalistische morele code). Daarom kunnen die kerken of predikanten die zich aan hun basisdoctrines houden, niet als authentiek christelijk worden beschouwd. Elke groep of kerk die beweert christelijk te zijn, maar op enig punt afwijkt van het historische christelijke geloof, is per definitie een sekte. Oneness/Jesus-only Pinksterkerken zijn daarom cultisch van aard en vallen buiten de theologische parameters van het historische christendom.

Getuigenis afleggen aan Oneness Pinkstergelovigen

1. Heb een duidelijk begrip van je geloof en de bijbel. Weet wat je gelooft en waarom je

het gelooft. Ontwikkel een scherp onderscheidingsvermogen zodat je on-Bijbelse leringen kunt herkennen wanneer je ermee wordt geconfronteerd.

2. Verwerf een basiskennis van de overtuigingen en praktijken van Oneness/Pinkstergelovigen. Dit artikel heeft een basisoverzicht van de Oneness/Jesus-only-doctrine gepresenteerd. Bestudeer het en andere bronnen die de fouten van die beweging uitleggen.

3. Probeer een persoonlijke en respectvolle relatie op te bouwen met de Oneness Pinkstergelovigen. Als je iemand kent die deel uitmaakt van een van deze groepen, neem dan de tijd om bevriend met hen te raken. Bid dat God je kansen geeft om Christus en zijn bevrijdende (van legalisme) liefde met hen te delen.

4. Richt de discussie op de essentiële elementen van het christelijk geloof. Raak niet afgeleid door het verdedigen van je denominatie. De enige echte kwesties zijn wie God is, wie Jezus is en wat de weg naar verlossing is. Al het andere is secundair.

5. Wees voorbereid om specifieke bijbelpassages te citeren (in context) en uit te leggen die christelijke doctrines ondersteunen, met name de bijbelse basis voor de drie-eenheid, het historische begrip van de aard en het werk van Christus, en verlossing door genade door geloof.

6. Deel uw persoonlijke getuigenis van Gods genade en uw geloof in Jezus Christus als uw persoonlijke heer en redder.

7. De Oneness Pentecostal kan proberen u ervan te overtuigen dat u in tongen moet spreken, gedoopt moet worden in Jezus' naam en moet leven volgens hun strikte morele code. Wees voorbereid om bijbels uit te leggen waarom u niet gelooft dat dit noodzakelijke ingrediënten zijn voor verlossing of eeuwige zekerheid.

8. Presenteer het basisplan van verlossing en moedig de Oneness/Jesus-only Pentecostal aan om Jezus Christus te ontvangen als zijn of haar persoonlijke Heer en redder.

9. Bid en vertrouw erop dat de Heilige Geest u zal leiden terwijl u deelt.

Bronnen

beisner, e. Cal. "jesus only" churches. Grand rapids: zondervan publishing house, 1998.

Bowman, robert m., jr. "Oneness Pentecostals and the name of jesus," paper. Atlanta: atlanta christian apologetics project, 1994.

Melton, j. Gordon. Encyclopedia of american religions. 6e druk. Detroit: gale research, 1999. Woordenboek van het christendom in amerika. Bewerkt door daniel g. Reid.

Downer's grove, ill.: intervarsity press, 1990.

Schriftcitaat gemarkeerd met nkjv is uit the new king james version. Copyright 1979, 1980, 1982, thomas nelson, inc.

Bron: Tal Davis

Voor meer informatie: <https://www.namb.net/apologetics/resource/oneness-pentecostalism/>